

Bijbels perspectief

Woord van de week

Marcus 8:34

***En Hij riep de schare, met zijn discipelen, tot Zich en zeide tot hen:
Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en
neme zijn kruis op en volge Mij...***

Kunt u het zich proberen voor te stellen wat hier gebeurt in dit vers? Het heeft iets bijzonders in zich. Jezus roept tot zich. Zou het met een gebaar zijn geweest - een naar zich toe wenkende hand, of gewoonweg uitgesproken: kom eens hier, of beide? Wat mij hierbij opvalt is, dat hij én de schare én de discipelen tot zich roept. Dit geeft aan dat wat Hij vervolgens zegt voor beiden bedoeld is. Onderstreept het feit dat Hij hen beiden tot zich roept vervolgens niet het uitzonderlijk belang van wat Hij hen dan zegt? En heeft wat Hij hen dan zegt ook maar iets uitnodigends, appellerends of aantrekkelijks in zich? Is dit nu de invulling van wat Jezus zelf in Lucas zegt: '...de Zoon des mensen is gekomen om het verlorene te zoeken en te redden' (Luc. 19:10)? Zondermeer moet je vaststellen dat Jezus volkomen eerlijk is als het gaat om Hem volgen (wat allereerst redding inhoudt). Hij leest het prijskaartje dat daaraan hangt luidop voor: 'zichzelf verloochenen' en 'zijn kruis opnemen'. Kunnen we ons daarbij iets voorstellen, wat daar de consequenties van zijn in ons persoonlijk leven van alledag?

Het is goed om het gekozen tekstvers te zien tegen de achtergrond van wat eraan vooraf is gegaan. (Een zorgvuldig doorlezen van Marcus 8:27-38 is aan te raden.) Door één van de discipelen, Petrus, is net beleden wie Jezus feitelijk is - de Christus, Koning. Een belijden dat ieder die Hem volgt uiteindelijk zal naspreken. En juist bij dat belijden passen de woorden waarvoor Jezus aandacht vraagt. Woorden die neerkomen op het erkennen van het aan de Christus - de Koning - verbonden en toekomstige gezag. Hij heeft het eerste en het laatste Woord. Niet... ik! Dan hoor je onder andere Paulus: 'niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij' (Gal. 2:20). Het voor deze week gekozen tekstwoord accepteren (wat op zich al zichzelf verloochenen is), betekent niet alleen buigen bij, maar ook een kiezen voor het kruis. Zo wordt het 'zijn kruis opnemen' wel heel wat meer dan zoals het vaak wordt opgevat en vervolgens uitgedrukt in het ieder bekende gezegde 'elk huisje heeft zijn kruisje'. Die uitdrukking gaat over beproevingen waar elk mens mee te maken krijgt. Het zijn kruis opnemen, betekent: ik ben bereid mijn zelfbeschikkingsrecht op te geven en me ondergeschikt aan U en Uw Woord te maken.

Dat is zeker in onze tijd iets dat valt onder de noemer 'aanstoot'. Immers, als juist tegenwoordig iets als na te streven wordt benadrukt, dan is het wel het realiseren van jezelf, het jezelf waarmaken. Het opkomen voor jezelf staat hoog in het vaandel! En hoe past daarbij een het Woord op mensenmaat versnijden... Luister naar de woorden waarmee Jezus vervolgt en je proeft de ernst ervan: Want ieder, die zijn leven zal willen behouden, die zal het verliezen; maar ieder, die zijn leven verliezen zal om Mijnentwil én... *om des evangelies wil* (lees: omwille van het Woord), die zal het behouden. Want wat baat het een mens de gehele wereld te winnen en aan zijn ziel schade te lijden? Want wat zou een mens kunnen geven in ruil voor zijn leven (vers 36, 37)? Behoud vraagt het kruis! Offer alles!

Gebed

Hemelse Vader hoe belangrijk om - juist in deze tijd - Uw woorden in het voor deze week gekozen tekstvers bijzonder goed tot ons te laten doordringen. Uw Zoon maakt in niet mis te verstane bewoordingen kenbaar, dat aan het Hem volgen een prijskaartje hangt en wel dat van 'het volkomen jezelf verliezen'. Het laatste komt in feite neer op: IK eraan, of Hij eraan... En hoe nadrukkelijk wordt daarbij de rol en plaats van Uw Woord genoemd. Of we buigen daarvoor, leven daarnaar en daaruit, of we wijzen het af. 'Wie kiest o verdwaasde voor het leven de dood'. En toch Here God blijken er dat vandaag de dag tallozen te zijn en dat van diverse geestelijke snit. Het is omdat hiermee de eeuwigheid op het spel wordt gezet, dat we U Drie-enig God smeken in en door de kracht van Uw Geest te overtuigen en laat het zo zijn, dat begrepen wordt, dat de genadetijd afloopt. Laten we ons opnieuw aan U overgeven, om Jezus wil, amen.